

Stichting Wildopvang.nl

Beleidsplan 2021-2026

Inhoud

Stichting Wildopvang.nl	1
Beleidsplan 2021-2026	1
Inleiding	3
Visie	6
Doelstelling	7
Activiteiten.....	8
Huidige situatie	11
Toekomst	13
Organisatie.....	14
Bestuur	15
Transparantie.....	16
Monitoring & Evaluatie.....	16
Financiën.....	16

Inleiding

Wat zijn wildopvangcentra? Wildopvangcentra zijn opvanglocaties voor gewonde, verweesde, verzwakte en zieke, in het wild levende dieren. Sommige daarvan vangen alle soorten (inheemse) in het wild levende dieren op, andere hebben zich gespecialiseerd in bepaalde diersoorten. De meeste wildopvangcentra die al lang bestaan zijn begonnen met vogels, vandaar ook namen als vogelklas, vogelhospitaal, vogelasiel en vogelrevalidatiecentrum. In de loop van de tijd werden ook steeds meer andere diersoorten opgevangen en gerevalideerd en ten slotte zijn er specialisaties ontstaan voor bijvoorbeeld diersoorten zoals egels, eekhoorns, dassen, roofvogels en uilen, otters, ooievaars, reeën, bruinvissen en dolfijnen, vleermuizen en zeehonden.

Volgens de wet moet iedereen een dier in nood helpen: ‘Een ieder verleent een hulpbehoevend dier de nodige zorg’ is artikel 2.1, zesde lid, Wet dieren.

Dat geldt ook voor ‘andere dan gehouden dieren’ – wilde dieren dus. Dat staat in het zevende lid. Alleen, en dat is problematisch, staat er in de wet niet hoe, wanneer en vooral door wie die hulp dan verleend moet worden.

Wildopvangcentra zijn niet bedoeld om elk natuurdier te redden. Daarmee onderschrijven de opvangcentra dat er een scheiding tussen gehouden en niet-gehouden dieren is. Nietgehouden dieren oftewel in het wild levende dieren, zijn onderdeel van ecosystemen en maken levend én dood uit van

natuurprocessen die zo min mogelijk verstoord dienen te worden. Tot zover zijn wildopvangcentra het eens met het 'afblijf-principe' van de overheid. Maar wat als je een boom in februari snoeit en er valt een nest met jonge eekhoorns uit de boom? Of je robotgrasmaaier overrijdt een egel? Of als je een zogende das doodrijdt, moeten de jongen dan aan hun lot worden overgelaten? Dan ontstaat er een heel andere discussie omtrent het individuele dier en de zorgplicht voor gehouden en niet-gehouden dieren. Zoals de Raad voor Dieraangelegenheden (RDA) in haar zienswijze Zorgplicht Natuurlijk Gewogen (2012) ook stelt: 'deze strikte scheiding leidt in de praktijk steeds vaker tot vragen.'

En er bestaat een groot maatschappelijk draagvlak voor het bestaan en de werkzaamheden van wildopvangcentra. Dat blijkt wel uit het feit dat de eerste wildopvangcentra ruim zestig jaar geleden werden opgericht en er alleen maar opvangcentra bij zijn gekomen. Opvangcentra die vroeger enkel op donaties en legaten konden voortbestaan, oftewel omdat de burger gaf om het leed van het individuele wilde dier. Maar de strikte scheiding zoals hierboven geschetst, is niet meer. Er is sprake van een integratie tussen natuur en dierenbeleid. Dat blijkt ook uit het feit dat er tegenwoordig gemeenten zijn die een financiële vergoeding voor geleverde diensten of een subsidie uitkeren aan sommige wildopvangcentra. Het is misschien een bovenwettelijke taak, in tegenstelling tot de zorgplicht van gemeenten ten opzichte van zwerfdieren -- huisdieren met een voormalige eigenaar - maar de burger wil een gewond of verweesd wild dier nu eenmaal ergens naar toe kunnen brengen om te herstellen. Dus kantelen steeds meer gemeenten naar het ondersteunen

van regionale wildopvangcentra. De discussie over de zorgplicht voor niet-gehouden dieren is overigens zeer actueel. Dit omdat Minister Schouten van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in het najaar van 2020 de RDA heeft gevraagd om een zienswijze uit te brengen met betrekking tot de vraag of, en hoe, een hulpbehoevend wild dier moet worden geholpen, en door wie.

Wildopvangcentra hebben daar een mening over. Zij staan paraat als er een hulpbehoevend dier wordt gevonden door de burger en daar naartoe wordt gebracht wordt door dierenambulances. Het uitgangspunt van al deze wildopvangcentra is, dat de dieren een tweede kans moeten krijgen. Vaak zijn het mensgerelateerde oorzaken waardoor dieren in de opvang terecht komen, denk bijvoorbeeld aan verkeersslachtoffers, door vervuiling verzwakte dieren (bijvoorbeeld olie op stranden), vogels die tegen ramen aanvliegen of de prooi van huiskatten worden. Er is dan geen sprake van een natuurlijk ecologisch proces maar van menselijke interventies waarvan natuurdieren de dupe worden. Al deze dieren worden verzorgd en behandeld om ze bij herstel weer terug in de natuur uit te zetten. Dieren die met te grote verwondingen of andere onherstelbare schade binnenkomen, worden uit hun lijden verlost en geëuthanaseerd: ook dat is hulp aan inheemse wilde dieren in nood. Uitgangspunt voor het starten van een behandeling of verzorging, is dat deze in het wild levende dieren weer een zelfstandig leven in de natuur aankunnen.

Visie

Onze visie is:

- dat wildopvangcentra kunnen en moeten professionaliseren en dat hun kwaliteit van werken kan worden verbeterd;
- dat het grote publiek beter kan worden geïnformeerd over het bestaan van wildopvangcentra en wat die allemaal doen;
- dat de overheid nadrukkelijk erkent dat wildopvangcentra bestaansrecht hebben en structureel financiële ondersteuning verdienen.

Doelstelling

De Stichting Wildopvang.nl bevordert de opvang van verweesde, gewonde, verzwakte en zieke in het wild levende dieren in de breedst mogelijke zin. De stichting beoogt het versterken, intensiveren en professionaliseren van samenwerking en het delen van kennis en vaardigheden tussen wildopvangcentra onderling. Stichting Wildopvang.nl houdt zich verder bezig met publieksvoorlichting over in nood verkerende in het wild levende dieren en over de werkzaamheden van wildopvangcentra. Daarnaast lobbyt de stichting bij overheden onder meer voor structurele financiële ondersteuning.

Activiteiten

De stichting Wildopvang.nl bouwt een netwerk op onder alle stakeholders, inclusief de overheid, en brengt deze in contact met elkaar.

De stichting bevordert actief het uitwisselen van specialistische kennis en vaardigheden tussen de opvangcentra en andere experts zodat de aanwezige faciliteiten optimaal kunnen worden ingezet en het dierenwelzijn in wildopvangcentra kan worden vergroot. De stichting realiseert een website, een platform en een kennisbank.

De stichting lobbyt bij gemeenten, provincies en landelijke overheid voor de belangen van wildopvangcentra. De stichting licht het publiek voor wat te doen bij het aantreffen van een verweerd, gewond, verzwakt of ziek, in het wild levend dier door gebruikmaking van diverse soorten media. De stichting onderhoudt met het oog daarop een Facebookpagina waarop zoveel mogelijk de berichten van individuele wildopvangcentra gedeeld worden.

De stichting realiseert en onderhoudt een kaart waarop alle locaties van wildopvangcentra te vinden zijn.

De stichting tracht haar doelen te bereiken door datgene te doen wat aan het gestelde doel nuttig en dienstig kan zijn, waaronder:

- Kennisplatform opbouwen op wildopvang.info ten behoeve van meer en betere samenwerking en kennisdeling tussen de wildopvangcentra onderling, inclusief het bijhouden van relevante ontwikkelingen in de wetenschap;
- Kennisbank opbouwen op www.wildopvang.nl achter een gesloten deel van de website, door onder meer kennis die niet op schrift staat vast te leggen of juist protocollen en handleidingen van de diverse wildopvangcentra te plaatsen om te leren, te vergelijken en te professionaliseren;
- Nieuwsbrieven schrijven om alle wildopvangcentra te informeren over bijvoorbeeld de stand van zaken wat betreft de lobby bij de overheid en nieuws dat relevant is voor onderlinge samenwerking en verbinding;
- Dossieropbouw met betrekking tot relevante onderwerpen, bijvoorbeeld wildopvang in relatie tot natuurbeleid in Nederland;
- Beleid ontwikkelen op dossiers (soortenbescherming, hoe gaan we om met vogelgriep, wat vinden we van plezierjacht, hoe gaan we om met predatoren, signaalfuncties van wildopvang, zoals zoönosen *early warning system* et cetera);
- Samen met DierenLot lobbyen op deze onderwerpen;
- Daarnaast zorgdragen voor structurele financiële steun op basis van een landelijke richtlijn vanuit het Rijk richting provincies en/of gemeenten;
- Belangrijk educatieplatform worden voor het grote publiek ten behoeve van preventie (dieren met rust laten wanneer ze geen hulp nodig hebben, denk aan

jonge hazen en reekalveren). En andersoortige publieksvoorlichting (wat te doen bij een aanrijding, waar is de dichtstbijzijnde wildopvang of dierenambulance);

- Inzichtelijke maken waar wildopvangcentra te vinden zijn. Kaart en contactgegevens;
- Een netwerk aan mediacontacten opbouwen en onderhouden. Persberichten en ingezonden stukken schrijven; journalisten doorverwijzen naar de wildopvangcentra die relevant voor hen zijn;
- Verder helpen professionaliseren van de wildopvang (inclusief dierenambulances eerste hulp), ontwikkeling van cursussen, relatieopbouw en onderhoud tussen de opvangcentra en dierenambulances onderling;
- Samen met DierenLot relatieopbouw met relevante stakeholders, zoals Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten, Vogelbescherming, NVWA, Omgevingsdiensten van de provincies et cetera;
- Aan ad hoc coalities werken, bijvoorbeeld wildopvangcentra per provincie samenbrengen.
- Voor het ontwikkelen van trainingen en opleidingen voor wildopvangcentra en dierenambulances zoekt de Stichting Wildopvang.nl aansluiting bij de DierenLot Academie.

Huidige situatie

Ongeveer zestig jaar geleden werden de eerste wildopvangcentra in Nederland opgericht, vandaag de dag zijn dat er maar liefst 76. In die zestig jaar is er veel veranderd. Kon vroeger iedereen aan huis in het wild levende dieren opvangen, sinds 2012 zijn er strikte regels door de

overheid opgesteld en is het verkrijgen van een ontheffing een stuk moeilijker. Hoewel er sinds die tijd diverse wildopvangcentra zijn gesloten omdat zij niet konden meegaan met de nieuwe regelgeving, zijn er de laatste jaren ook weer nieuwe opvanglocaties geopend.

Veel wildopvangcentra kennen elkaars werk en hebben soms bijvoorbeeld een uitwisseling van dieren. Als er bijvoorbeeld een jonge vos in het ene opvangcentrum zit en bij het andere opvangcentrum er al twee zitten, wordt het dier voor een goede socialisatie met soortgenoten overgebracht. Verder zijn er soms contacten om dieren over te brengen naar een ander wildopvangcentrum omdat de kennis daar groter is bijvoorbeeld als het gaat om olieslachtoffers of omdat de faciliteiten bij een ander opvangcentrum beter zijn. Deze samenwerking wil Stichting Wildopvang.nl bevorderen, maar zij wil ook méér en intensievere samenwerking en kennisdeling. Sommige wildopvangcentra hebben in de loop van tijd geëxperimenteerd en onderzocht welke methode of soorten voedsel beter zijn of andere behandelwijzen bij veel voorkomende aandoeningen. Die kennis wordt nog te weinig gedeeld. Stichting Wildopvang.nl wil meer symposia (helpen) organiseren, zoals in december 2018 de Vleermuizenopvangdag of de Egelopvangdag in november 2019 en zoekt daarbij aansluiting met de DierenLot academie. Daarnaast wil de Stichting Wildopvang.nl graag meewerken aan activiteiten van Stichting DierenLot toe: zowel de lezingen op de Landelijke Bijeenkomst en Congres voor Dierenhulpverleners. Ook wil Wildopvang.nl helpen met het

ontwikkelen van trainingen en opleidingen van de DierenLot Academie.

Toekomst

Stichting Wildopvang.nl wil graag een bruggenbouwer zijn en wildopvangcentra (nog) meer met elkaar verbinden. Met het vergroten van de samenwerking en het uitbreiden van kennisdeling tussen wildopvangcentra onderling, hoopt de stichting een verbindende factor te kunnen zijn. Met meer samenwerking is ook de kans op toenemende professionalisering van de opvangcentra groter en dat komt het dierenwelzijn ten goede. Door gericht lobbywerk hoopt zij de belangen van de wildopvangcentra te behartigen. Met een

betere financiering zou de toekomst van de wildopvangcentra geborgd kunnen worden.

Organisatie

Vestigingsadres:

Nieuwe Amstelstraat 18, 1011 PM, Amsterdam

Website: www.wildopvang.nl

E-mail: info@wildopvang.nl

Contactpersoon: Xandra Asselbergs

Telefoon: 06-5460.1422

Facebook: <https://www.facebook.com/wildopvang.nl/>

Twitter: <https://twitter.com/wildopvangnl> (@wildopvangNL)

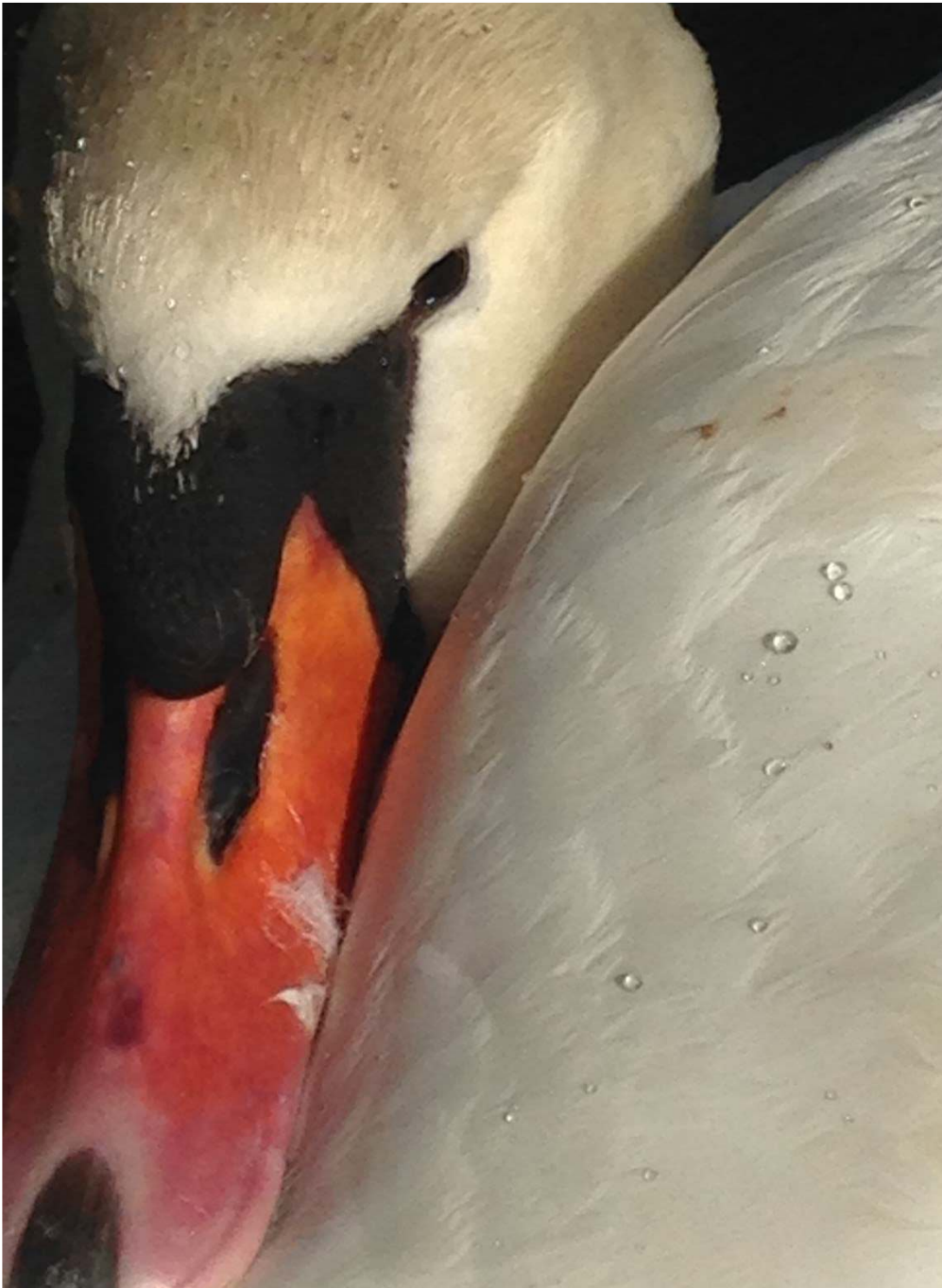
Kamer van Koophandel: 82205558

Bankrekening: in aanvraag

ANBI-status: in aanvraag

RSIN: 862375861

Bestuur

Voorzitter: mevrouw E.(Esther) van der Meer

Secretaris: mevrouw Y.(Yvonne) Koopmanschap

Penningmeester: de heer S.(Siward) Vermeulen

Algemeen bestuurslid: mevrouw X. (Xandra) Asselbergs

Transparantie

De statuten en de jaarplannen zullen gepubliceerd worden op de website.

Monitoring & Evaluatie

In elk (financieel) jaarverslag zal zo gedetailleerd mogelijk verantwoording over de activiteiten en de resultaten van de stichting worden afgelegd.

Financiën

De jaarbegroting voor 2021 bestaat uit posten voor de investeringen die nodig zijn om de Stichting Wildopvang.nl op te starten. Waaronder oprichtingsakte opmaken bij de notaris, inschrijving bij de Kamer van Koophandel, website (her)inrichten met kosten voor de domeinnaam, webhosting, het maken van een template voor een nieuwsbrief, kosten voor het openen van een zakelijke bankrekening, publicatiemateriaal en een bestuursaansprakelijkheidsverzekering. Op de begroting staat ook een post voor het in dienst nemen van een directeur van de Stichting wanneer de financiën toereikend zijn. Voor inkomsten zijn we afhankelijk van nader op te starten fondswerving om de activiteiten te kunnen bekostigen. Deze inkomsten kunnen zowel afkomstig zijn van private en publieke donateurs die de werkzaamheden van Wildopvang.nl financieel willen ondersteunen, alsmede Stichting DierenLot. Stichting Wildopvang.nl heeft bij de oprichting (maart 2021) geen vermogen.